A. 1840. N°. 64.

DINGSDAG, DEN 11den AUGUSTUS.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 Augustus 1840.

(28712) De Persoon van PHILIP JACOB BOAS, heeft op heden aanteekening gedaan, van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 10 Augustus 1840.

(28716) De navolgende Personen hebben op Heden aanteekening gedaan van hun voorgenomen vertrek uit de Kolonie:

PAULUS JACOBUS SCHMIDT.
PIERRE OUSUS — En
Minderjarige ARON BUENO DE MESQUITA Jz.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Mengelingen.

WRAAKNEMING EENS BELEEDIGDEN ECHTSGENOOTS.

Te Ambert, eene kleine fabriekstad in het Puy de Dôme departement, woonde een rijk en zeer geacht fabrikant, wiens oudste dochter, een meisje van 23 jaren, door eenen jongeling van het nabij gelegene plaatsje Aulierques bemind werd. Daar hij weldra hare wederliefde verworven had, deed hij met hare volkomene bewilliging bij hare ouders aanzoek om hare hand. Deze werd hem echter regt uit geweigerd, met bijvoeging van de waarschuwing, geene hersenschimmen na te jagen, die toch nimmer verwezenlijkt konden worden. De reden dezer weigering lag hierin, dat de aanzoeker geene genoegzame middelen van bestaan had, en men vreesde, dat hij uit onedele beginselen naar de hand van een rijk meisje dong.

Eenigen tijd daarna leerde de zoon uit een vermogend huis te Rochefort de schoone Rosine de Besiers, dus heette het meisje, te Clermont-Ferrand kennen, waar zij dikwerf eenen oom bezocht, wiens eenige dochter hare boezemvriendin was. Hij maakte haar zijne genegenheid bekend, doch zij verklaarde hem, dat zij reeds eenen anderen minnaar had, die wel door hare ouders was afgewezen, maar door haar nog steeds bemind werd. De jonge man was nogtans reeds te sterk door de pijl der liefde gewond, om zich door deze bekentenis van Rosine te laten afschrikken. Zoodra hij wist, dat zij te Ambert teruggekeerd was, ging hij ook derwaarts, en verzocht hare ouders verlof, om met hunne dochter eene nadere kennismaking te mogen beproeven. Gereedelijk werd dit verzoek toegestaan, en slechts weinige maanden daarna werd hij de echtgenoot van een meisje, dat hem wel met eenigen weêrzin, maar nogtans geheel ongedwongen hare hand schonk, en daardoor verklaarde dat zij van hare vroegere liefde volkomen afstand deed, tenzij men wilde veronderstellen, dat de in Frankrijk zoo algemeen heerschende ligtzinnigheid, ook bij haar het gevoel van eer en schaamte met de deugd verbannen had.

De veronderstelling zal weldra blijken geenszins ongegrond te zijn. Immers Rosine was er verre af, om het geluk van hem te willen bevorderen, aan wien zij door den heiligsten band verbonden was. Geen wonder derhalve, dat het reine en zalige genot eener gelukkige echtverbindtenis hier niet gesmaakt werd. Reeds in de eerste dagen na deze vereeniging werd de anders nog zoo vrolijke en heldere huwelijkshemel door zwarte wolken verdonkerd.

Op zekeren dag was de jonge vrouw uitgegaan, en de man alleen te huis gebleven. In diep gepeins verzonken, doorliep hij alle kamers van zijne woning, die hij met zijne jeugdige gade te Ambert betrokken had. Op eens viel zijn oog op den tip van eenen zijden lap, die uit het overtrek eener sofa uitstak. Onwillekeurig en zonder eenig nadenken trok hij daaraan, en zag tot zijne verbazing met den lap een klein briefje te voorschijn komen. Dit briefje was van eenen heimelijken minnaar, welke aan de jonge vrouw juist op dien dag eene bijeenkomst voorgesteld en den tijd zoo wel als de plaats daartoe opgegeven had. Er bleef dus voor den bedrogen echtgenoot geen twijfel over, of zijne vrouw was om geene andere reden uitgegaan, dan om aan deze uitnoodiging te voldoen, waarom hij zich onverwijld naar de aangeduide plaats begaf.

Hier vond hij dan ook tot zijne grievende smart de beide misdadigers. In zijne woedende drift greep hij de echtbreekster bij den arm, gaf haar eenen slag in het gezigt, en wierp haar de deur uit. Daarop wendde hij zich tot den vuigen boeleerder, en zeide: Ik kon u op het oogenblik een schandelijk leven ontnemen, en u eenen duizendvoudig verdienden dood doen ondergaan. De wetten geven mij het regt daartoe. Maar ik wil me op eene andere, op eene betere wijze wreken. Gij hebt eerst mijne vrouw verleid, misschien gelukt het u, ook nog met het bloed des onteerden en bedrogenen echtgenoots uwe handen te bezoedelen. Gij zult mij voldoening geven.

Nadat de plaats en de tijd van het tweegevecht bepaald waren, begaf de ongelukkige en bedrogene man zich naar zijne woning. Om zich wegens de schandelijke onteering zooveel te sterker te wreken, koos hij zijne trouwelooze vrouw tot getuige bij het tweegevecht. Vruchteloos wilde zij zich hiertegen verzetten, te vergeefs poogde zij te ontvlugten. Zij vond geen mededoogen bij den man, wiens vroegere onbegrensde liefde thans voor de diepste verachting en eenen onbepaalden afkeer had plaats gemaakt. Even weinig kon het baten, dat de snoode echtbreker weigerde, den strijd aan te vangen, de beleedigde echtgenoot had zijne maatregelen zoo goed genomen, dat beide zich wel gedwongen zagen zijne eischen op te volgen.

Na slechts weinige minuten stortte de boeleerder levenloos op den grond. Een maar al te wel aangebragte stoot in de borst, had hem het hart doorboord. De bloedige degen aan het kleed zijner vrouw afgedroogd hebbende, stak de man dien in de scheede, trok de ontstelde boeleerster naar het lijk, wees zwijgend met den vinger daarop, en verwijderde zich toen, zonder haar een enkel woord te zeggen.

Hij begaf zich dadelijk naar Rochefort, en de trouwelooze heeft hem, na dit voor haar zoo verschrikkelijke oogenblik, nog niet weder gezien.

HET HOEDAFNEMEN.

Het afnemen van den hoed bij het groeten op de straat vonden *eenige lieden* zeer lastig, zoo dat zich een gezelschap van Heeren vereenigd heeft, om eene gewoonte, welke even lastig, als nadeelig voor de gezondheid is, af te schaffen. Of er ook hoedenmakers in deze vereeniging zijn, kunnen wij niet zeggen, daar men de namen der leden niet opgegeven heeft. Mij dunkt echter, dat de hoedenmakers hun belang te wel zullen kennen, om zich aan een gezelschap aan te sluiten, welks leden zeker te langer wil van hun hoofddeksel zullen hebben, naar mate zij het minder hanteren, en het meer stil en rustig op de verhevene plaats laten zitten, welke het bij het uitgaan inneemt. In het algemeen vindt het voorstel, om den hoed bij slecht weder, in regen en storm, niet meer af te nemen, zoo hier, als elders dagelijks meer voorstanders. Ondertusschen zal er nog wel eenige tijd verloopen, eer een beredeneerd ophouden van den hoed door niemand meer als eene lompheid beschouwd wordt. — Als men eens hoeden zonder rand invoerde, zou men dan niet veel spoediger het doel bereiken?

EEN GOED SCHUTTER.

Twee reizigers, welke op eene stoomboot den Mississippi afvoeren, vermaakten zich met van het dek op de vogels aan den oever te schieten, en er ontstond op de boot een gesprek over de jagt. Een der passagiers zeide, dat hij voor niemand onder deed in het schieten van beeren, en dat hij er dikwijls op eenen dag meer dan vijftig geschoten had. »Wat wil dat zeggen," viel een Kentuckiër in, »dat is voor mij een bagatel, om, als ik geen bijzonderen tegenspoed heb, honderd beeren op eenen dag te schieten." — Kent gij kapitein *Scott* uit onzen staat?" vraagde een Tenessiër, »hij is stellig wat men een goed schutter noemt." Honderd beeren! wat? Hij legt er nooit op eenen aan, zonder hem te raken. Hij mist nooit, en de beeren weten het ook wel. Laatst leide hij op eenen ouden knaap aan, die op een' boom geklommen was; het dier zag hem eene minuut lang aan, en riep toen uit: »He! kapitein *Scott* zijt gij het?" — »Ja," was het antwoord. »Nu dan verzoek ik u niet te schieten, ik zal van zelf wel afkomen — ik zal me vrijwillig overgeven ik ben al dood." — De jagers liegen in alle wereldstreken, maar nergens met zoo veel onbeschaamdheid, als in Amerika.

Iemand bezocht het Hartzgebergte. Bij den zoogenaamden Maagdensprong, zei de gids: »hier heeft zich een meisje van boven neergestort." — Uit *melancholie*?" vroeg de reiziger. — »'k Vraag *excuus*, Mijnheer, uit *Quedlinburg*."

Een Juwelier in Amerika maakt bekend, dat hij eene menigte kostbare steenen te koop heeft; en voegt er bij: dat zij glinsteren als de tranen eener jonge weduwe.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, de Schoener onder Nederl Vlag *Jan Ernst*, Kapt. J. A. de Haseth, van Curaçao; hebbende 21 dagen reis; Passagiers: de WelEdel Gestrenge Heer J. F. Cassa, Mejufvr. Maria Elisabeth Lansin, benevens de Slavin Jeannet: aankomende J. A. de Haseth.

Idem, de Nd. Am. Brik *Harvest*, Kapt. J. Parrott, van Boston; hebbende 36 dagen reis.

Publieke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.

Woensdag, den 5 Augustus 1840.

De Plantaadje BERGERAC, met derzelver GEBOUWEN, 5 koppen SLAVEN, enz., gelegen in rio *Commewijne*. — ƒ 2700. — OPGEHOUDEN.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, den 7 Augustus 1840.

Het HUIS en ERF, aan de *Waterkant*, La. C. No. 96; aankomende ELEAO NAHAR. — ƒ 5250. JAEL NAHAR.

Geboorte- en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Gedurende de maand Julij 1840, zijn in den Burgerlijken Stand ingeschreven, als:

GEBOREN:

Van het Mannelijk geslacht 5 personen.
» » Vrouwelijk » 12 »

17.

OVERLEDEN:

Van het Mannelijk geslacht 10 personen.
» » Vrouwelijk » 4 »

14.

Gehuwd: . . . . 3 Paren.
Levenloos geboren: . 1

***NAAMLIJST** DER **PERSONEN**, die gedurende de maand Julij 1840, in den Burgerlijken Stand, alhier aan Paramaribo, zijn ingeschreven, als:*

GEBOREN:

Den 29sten Junij, Louisa Cornelia Westmaas, echtgenoot van Johannes Antonius Mertens, dochter.

Den 1sten Julij, Christina van Bruchem, d.

Den 2den, Johanna Rincke, echtgenoot van Anthonij Wildeboer, zoon.

Den 4den, Helena Samson, echtgenoot van Philip Heilbron, dochter.

Den 5den, Rebecca Carrillo de Mattos, zoon.

Den 6den, Esther Gualtina Wonder, echtgenoot van Gauke van Polen Hulleman, dochter.

Den 7den, Cornelia Magdalena Poederooy, d.

Den 9den, Francina Cicilia van Herboll, dochter.

Idem, Anna Clasina Sagwijn, zoon.

Den 10den, Maria Francina van der Steede, dochter.

Den 11den, Marie van Conolly, zoon.

Den 13den, Johanna Elisabeth Soesman, echtgenoot van William Brand Flu, dochter.

Den 19den, Theodora Faerber, dochter.

Den 25sten, Johanna Petronella Linck, d.

Den 26sten, Helena Maria Wilhelmina Jacobs, echtgenoot van Berend Heinrich Klosterman, dochter.

Idem, Rebecca Pos, echtgenoot van Samuel Isaak van West, dochter.

Den 27sten, Louisa del Prado, zoon.

LEVENLOOS GEBOREN:

Den 17den Julij. Het Kind van het Mannelijk geslacht van Ernstina Isabella von Rieben.

OVERLEDEN:

Den 2den, Paulina Kramer, 44 jaren.

Den 7den, Johannes Theodorus, zoon van Jacobus Jongencel en Dina Schmidt, 2 jaren en 3 maanden.

Idem, Gerhard, zoon van Anthonij Wildeboer en Johanna Rincke, 6 dagen.

Den 14den, Andries Thomas Boysen, 45 jaren.

Den 17den, Helena de Heij, 15 jaren.

Den 18den, Isak Arrias Jr., zoon van Isak Arrias en Rachel de la Parra, 6 jaren.

Den 21sten, Gualtherus, zoon van Anna Clasina Sagwijn, 12 dagen.

Den 22sten, Hendrik Joseph, zoon van Maria van Pohl, circa 4 maanden.

Idem, Carel Ronorre, naar gissing 50 jaren.

Idem, John Collen, zoon van Hugh Campbell en Anna Maria Coetze, 11 maanden.

Den 27sten, Ribca Abraham Bueno de Mesquita, weduwe Jacob Henriques Contino, 69 j.

Idem, Carolina Frederica Sander, 11 jaren.

Idem, Hendrik Isaak van Vissor, 50 jaren.

Den 31sten, Willem Frederik Mutzel, 30 j.

Advertentiën.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd Brikschip *Triton*, Kapt. J. J. Kiers. Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 15 Augustus.

Het gekoperd Galjootschip *Paramaribo*, Kapt. J. C. Töpper. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 25 Augustus.

Het Nederlandsch Kofschip *Amsterdam*, Kapt. L. Wildschut. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Susanna Maria*, Kapt. E. Meijer. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 15 Augustus.

Het gekoperd Driemast Galjootschip *West-Indien*, Kapt J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Dina Maria*, Kapt. H. C. Wniborg. — Adres bij C. J. Leisner Sluit 26 Augustus.

Het gezinkt Kofschip *Antonia*, Kapt. E. Speelman. Adres bij J. L. Gellée.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.